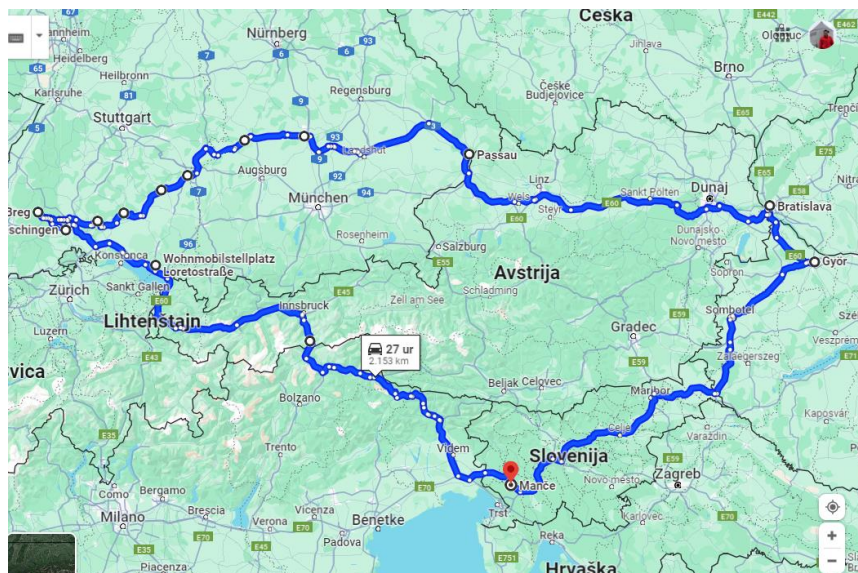

Dopust 2023 – Od izvira Donave...

Ko sva pred par leti potovala po Normandiji, se mi je porodila ideja, da bi pa bil en lep dopust potovanje ob reki. Takrat sem imel v mislih reko Ren, zaradi okoliščin pa nama je letos bolj sedla Donava, ker je bližje in teče tako, da je ves čas nekako enakomerno oddaljena od doma. Ren bo pa drugič, ko bo malo več časa.

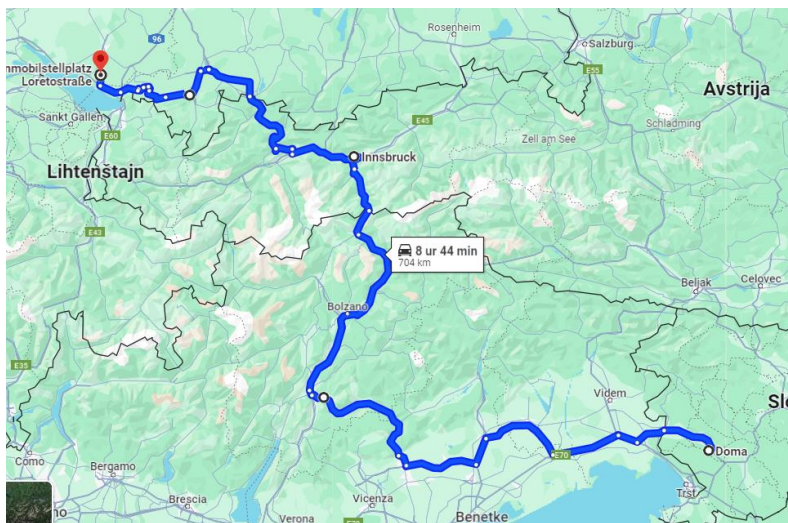
Približno tako je potekala celotna trasa. Avtoceste sva koristila minimalno, ob Donavi pa sva veliko tudi kolesarila, na elektriko 😊.

Ideja je bila, da greva ob Donavi počasi in se več zadržujeva izven velikih mest, tudi zato, ker sva nekatera že obiskala.

Kombi se polni, kolesi pripravljeni.

16. julij, od doma do Tettang, 704 km

Začela sva na nedeljo, po AC do Trevisa, nato pa izklop plačljivih cest in garmin naju ubogljivo vodi

Pogled na Italijanske Alpe

po lepi dolini reke Adiže do prelaza Brenner, kjer sva se v trgovini založila z živili.

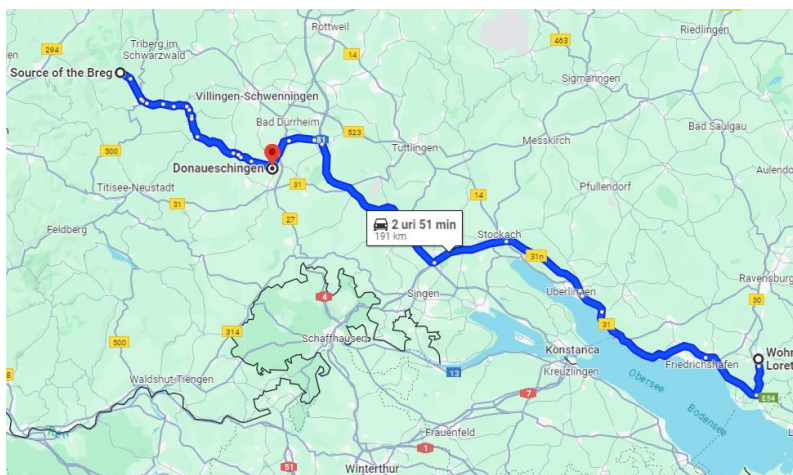
Nadaljujeva skozi Innsbruck in nato po podeželju do Tettang, kjer je PZA na parkirišču, brez oskrbe za 10€ (možnost elektrike na kovančke). S kovanci sva se dobro založila že doma,

nekako sva pravilno ocenila, da jih bova potrebovala. Mogoče namig, v Eleclerku v LJ je avtomatska menjalnica bankovcev v kovance, pa tudi v nekaterih PZA v Nemčiji in Avstriji so taki avtomati. Na cilj prispeva pozno popoldne, kakšno urco sva zakasnila zaradi zastojev na cesti. Parkirava na 47.664199, 9.591578, PZA iz Park4night, kar polno. Sprehodiiva se skozi mesto, malo gužve je zaradi koncerta enega člana Kelly family.

Nekateri so koncert poslušali kar zunaj.

17. julij, Tett nang do izvira reke Breg in do Donaueschingen, 704 km

Zjutraj se ob Bodenskem jezeru peljeva proti izviru Donave. Malo zaokroživa v Donaueschingen, kjer nameravava prespati. Je več opcij, tudi kamp ob enih toplicah, midva sva se zagledala v PZA (47.947376, 8.512142) ob športnem parku - Schlosspark, tik ob sotočju rečic, ki ob sotočju ustvarita »izvir« reke Donave.

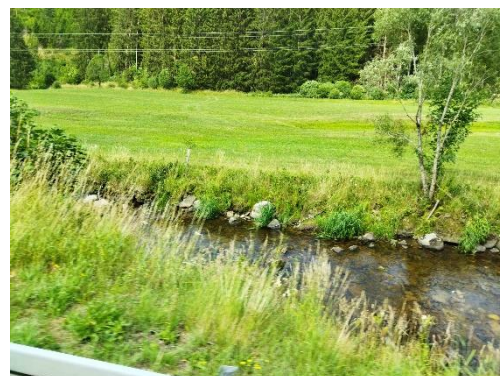
Midva sva sledila eni od teh rečic, Breg, do dejanskega izvira, ki je označen tudi na zemljevidu (47.947376, 8.512142). Izvir je v območju Schwarzwalda, temni gozd, verjetno zaradi visokih smrek, ki povzročajo temnino, izvira na približno 1000 metrov nadmorske. Z druge strani tega hribovja izvira reka Ren.

Izvir je lepo označen, je turistična točka, tale skulptura moža, naj bi predstavljala tok reke ...

Parkirišče

Mala rečica, ki bo postal mogočna reka

Malo nad izviro je veliko makadamsko parkirišče, kjer bi lahko tudi prespali, ni prepovedi.

Ob vožnji ob rečici proti Donausingen sva naletela na en zanimiv kamniti most, tik pred mestom pa je ogromen jez, zadrževalnik vode, očitno imajo tudi tukaj probleme z vodo.

V PZA je bila že kar gužva. Sprehodiva se do uradnega »izvira« Donave ob sotočju rečic

Breg in Brigach, ki je lepo označen, malo slabše urejen. Na skoraj 900 m nadmorske je še 2779 km do morja. Ta kamen je postavljen ob sotočju rek, kjer uradno »nastane« Donava. Na njega sva postavila steklenico najinega sponzorja popotovanja Vina Benčina – tukaj s predikatom.

Sprehodiva se še skozi lep park do mesta, kjer

nam gospa v TICu predlaga ogled še nekega izvira Donave. To je en vodnjak, zelo lepo urejen, iz katerega teče skromen potoček v reko Brigach. Sva že

kar malo zmedena od vseh teh izvirov.

Izliv vode iz vodnjak v Brigach.

Tudi dolžina reke do morja (Črnega) se malo razlikujejo.

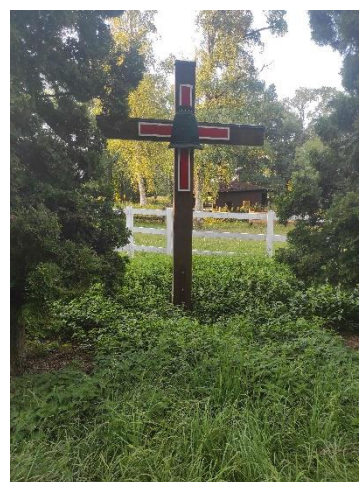

Midva sva tukaj ...čaka naju še dolga pot.

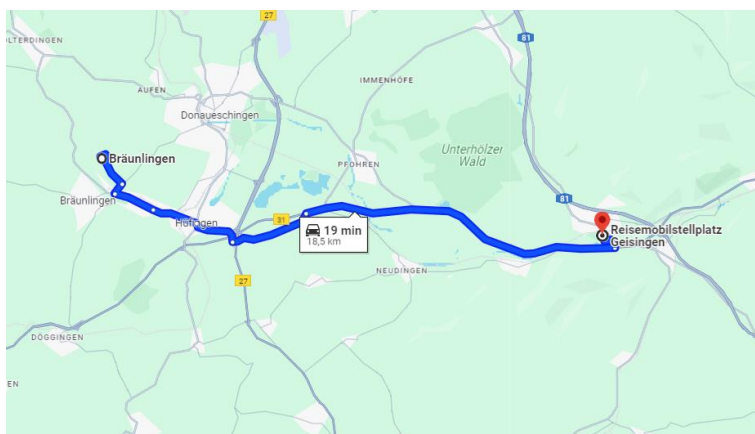
Popoldne sva v parku srečala edini slovenski par s celotnega potovanja. Gospod je opravil krajši postanek za kosilo in sprehod psa. Če to bere, ga lepo pozdravljava.

V parku sva našla tudi Madžarski križ, spomin na sodelovanje Madžarov v boju proti Turkom.

V PZA sva videla, da tudi Nemci niso to kar mislimo, da so. Namreč najin predhodnik je veselo izpraznil sivo vodo kar na parkirišču ....

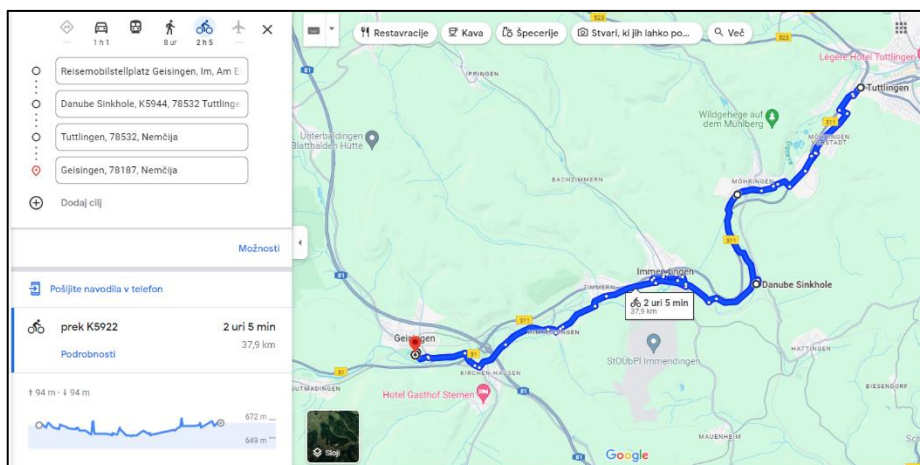

18. julij, Donauschingen - Geisinger, 18 km

Danes opraviva eden najkrajši premikov, le do bližnjega mesta Geisinger, v lep in zelo urejen PZA s parcelami, od oskrbe elektrika in voda ter izpust sive vode in praznjenje kaset, na kovančke (47.919955, 8.649934), za 11 €.

Danes je dan za kolesa.

Google v Nemčiji pozna tudi kolesarske poti, zato sva se kar zanašala na njega.

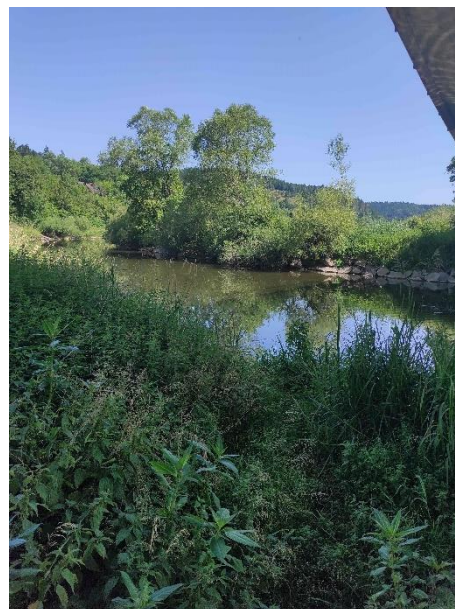
Verjetno vsi veste, da so kolesarske poti ob Donavi zelo lepo urejene in označene, opremljene s servisnimi točkami in polnilnicami za hitro polnjenje e-koles. Srečala sva ogromno kolesarjev, ki dopust preživijo na kolesu ob Donavi, tudi cele družine.

Midva sva se namenila do nekega fenomena, ponikalnice Donave. Na območju kakega kilometra reka ob nizkem vodostaju ponikne, izgine (podobno kot Cerkniško jezero). Povprečno je tukaj 155 dni na leto suha struga. Zanimivo je, da je bila voda na tem mestu visoka 4 m, pozimi, pred par leti (označeno na tabli).

Edina voda je bila ustekleničena v nahrbtniku.

Kmalu se struga ponovno napolni (desno).

Zanimivo je, da voda ki ponikne, se ponovno pojavi v pritoku Bodenskega jezera, kar pomeni, da posledično Donava polni tudi reko Ren.

Ker nama gre kolesarjenje dobro, kolesarska steza speljana stran od prometa in so baterije še polne, potegneva do malo večjega mesta – Tuttlingen. Pot naju vedno vodi ob Donavi.

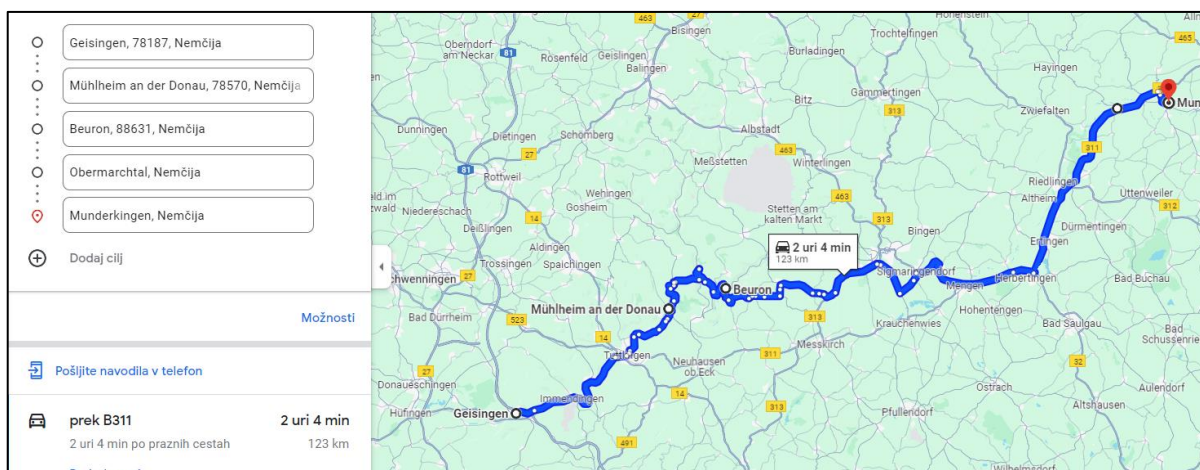
Mesto nič posebnega, z urejenim mestnim jedrom, peš cono, ki jo najbolj koristijo zavite muslimanske žene s kupom otrok.... In šolarji, ki so očitno imeli takrat malico.

Vračava se po drugem bregu reke, ujame naju manjša ploha, vedriva pod pokritim lesenim mostom.

Dehidracija je bila močna
... Žal je to edina
fotografija PZA.

19. julij, Geisinger - Murderkingen, 123 km

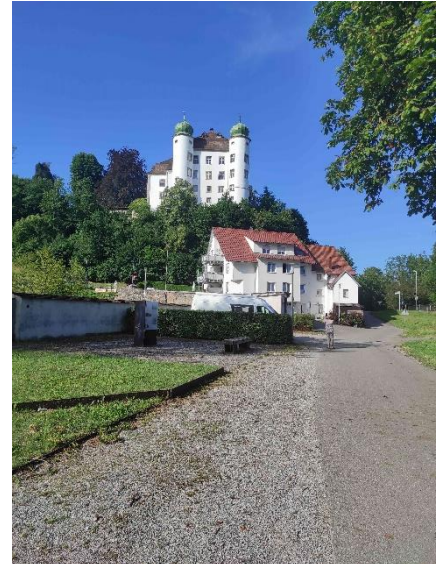
Zapuščava prijeten PZA in nadaljujeva pot proti zahodu, čim bolj ob reki. Prvi cilj nama je Mühlheim an der Donau, kjer kot zanimivost označen grob Šveda.

Parkirava na 48.026869, 8.890648, tik ob kamnitem grobu, ki je pietetno postavljen 300 švedskim konjenikom, ki so leta 1633 napadli takratno cesarjevo konjenico.

Stari del Mühlheima je prijetno malo mestece, obzidano iz s še vidnimi portali, vhodnimi vrati v mesto. Malo se sprehodiva in ogledava.

Pogled od spomenika.

Dve fotografiji s centra mesta

Nadaljujeva ob Donavi, ki se tukaj kanalizira v vijugasto sotesko, zato je cesta speljana čez hrib. Po spustu prideva do Samostana v mestu Bauron. Očitno ima svetišče velik pomen za Nemce, saj imajo pod samostanom ogromno parkirišče za avtomobile in avtobuse, s prepovedjo za AD, je pa poleg lepo urejen PZA, tudi z glamping hiškami. Ker sva načrtovala samo manjši postanek, sva parkirala na brezplačnem parkirišču ob cesti.

Samostan ima veliko cerkev, vrt in pa sam samostan, ki pa je zaprt za obiskovalce. Ogledala sva si cerkev in priročno lepo založeno trgovinico s spominki in tudi izdelki menihov. Najbrž nisva tukaj nič fotografirala ...

Nadaljujeva do Singmaringen in parkirava na mestnem parkirišču (48.08590, 9.211858). Nabaviva hrano v trgovskem centru, nato si ogledava še stari del mesta, ki leži na pečini nad Donavo, utrjeno z obzidjem. Razen muzeja v notranjosti, je vstop prost. Zanimiva je razstava takratnih gospodskih transportnih sredstev...

Ker je že popoldne, sva začela gledat kje bova prespala. Na Park4night najdeva eno lušno lokacijo na kmetiji z lepimi opisi na 48.2165, 9.5335 v Obermarchtal. Mogoče je lepo, prijetno pa ni. Iz bližnjega hleva zaudarja, v 5 minutah sva ima vse polno muh. Iskala sva lastnika in sva se hitro odločila, da je bolje, da nadaljujeva pot. Na aplikaciji najdeva mestni PZA v Murderkingen, brezplačno, tik ob reki v parku za 4 do 5 kamperjev. Električna kovančka, voda in izpusti so.

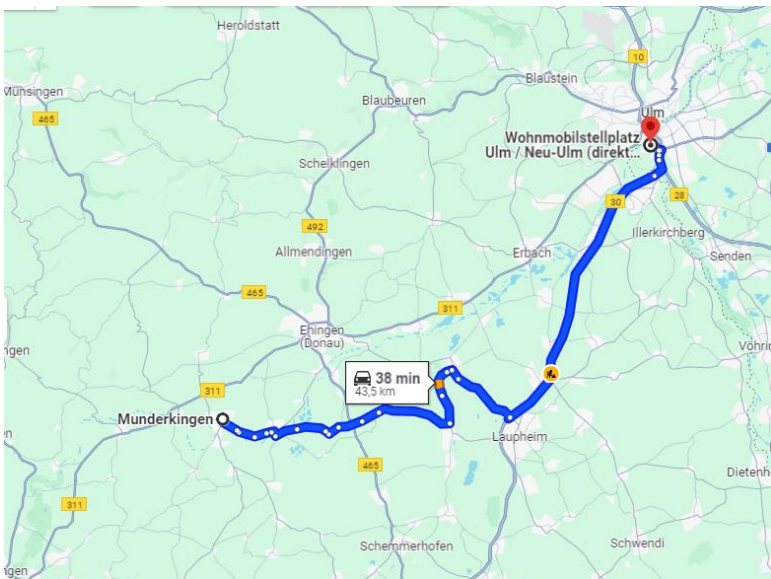
Ker sva še zgodna, se sprehodiva po mesteci, verjetno se ponoči ne bi. Očitno mesto zasedajo tujci, obnavljajo stare

hiše, domačinov je malo. Strukturo prebivalcev sva videla zvečer, ko so družine prihajale v park, žene obvezno zakrite.

Zvečer se nama je pridružil še en kamper.

20. julij, Murderkingen - Ulm, 43 km

Do Ulma imava le dobre pol ure, parkirala sva na velik PZA na obrobju mesta na 48.38323, 9.9859. Za 14 € je na voljo vsa oskrba, razen WC, tuširanje možno v bazenskem kompleksu za 2 €. Skoraj polno, vsako vozilo ima svojo parcelo, mize, stoli in tende dovoljeni.

Izvrstna lokacija za ogled mesta in okolice s kolesi. Kar sva hitro izkoristila. Hitro sva tudi ugotovila, da so kolesarske poti izvrstno urejene, ločene od avtomobilov in zelo uporabljane. Domačinov, ki so hodili v službe ali po opravkih se je bilo kar za ustrašit, saj so dobesedno drveli. Zanimiva e-kolesa imajo mlade mamice.

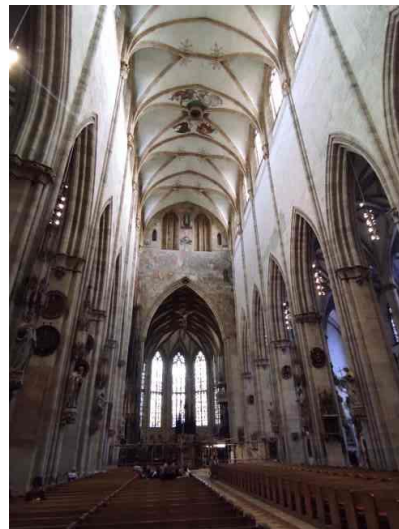
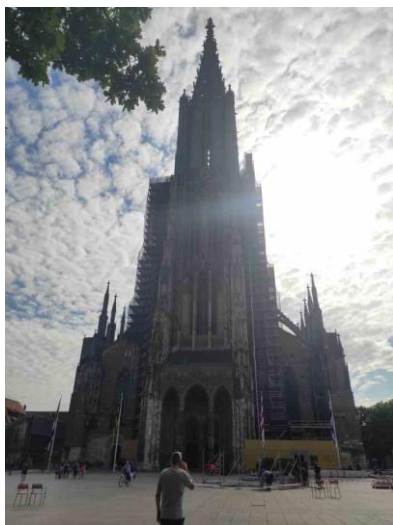

Imajo namreč kolo, ki ima spredaj dodano kabinico, po navadi zaprto s šipo, za enega ali dva otroke.

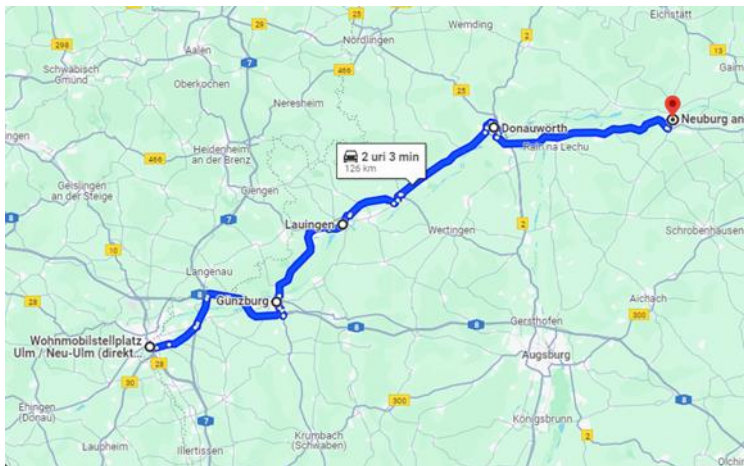
Dopoldne sva si ogledala stari del mesta z obvezno katedralo, Luteranska cerkev v gotskem slogu s številnimi umetninami, najvišjim stolpom na svetu (161,53 m) in znanimi rezbarijami. Bliže Donavi je zanimiv del mesta, ki

spominja na Benetke, voda teče vsepovsod, pod in med hišami, vmes so prijetni mali lokalčki s terasami.

Popoldne sva kolesarila ob reki dolvodno in tudi kontra. Našla sva tudi parkirišče na vzhodnem delu mesta, ki sva ga pred par leti koristila. Sedaj deluje precej zapuščeno.

21. julij, Ulm - Neuburg an der Donau, 126 km

Slediva Donavi, ki postaja vedno večja. Prej so za kolesarje delali posebej mostove, sedaj nič več, običajno jih postavijo poleg prometnega pasu, ločeno. Po reki že plujejo manjše ladje, največ manjše potniške in vodni taksiji.

Nisva imela vnaprej znanih zanimivih točk, zato se najprej naključno ustaviva v Günzburgu. Parkirava v

mestu ob cesti. Peš se povzpneva v stari del mesta. Po poti srečujeva hmašno zrihtane starše in maturatsko urejene mladostnike, vsi hitijo v najini smeri. Ugotoviva, da je v mestni cerkvi verjetno nek slovesen zaključek šolanja z mašo. Sprehodiva se po mestu, obzidano in velikimi mestnimi vrati. Na kocu je ogromna palača kjer domujejo mestne oblasti.

Naslednji postanek narediva v mestu Lauingen, parkirava tik ob Donavi, na brezplačnem mestnem parkirišču na 48.569796, 10.43373. Mesto je majhno, simpatično, sprehodiva se do lepe cerkve in zaokroživa po starem delu nazaj do avta.

Občudovala sva to stavbo, lepo obnovljeno v starem slogu, tik ob reki, stari del mesta. Ko sva prišla malo bliže, sva izza okna zagledala lepo zakrito žensko (muslimanko), verjetno se je odpravljala v mesto.

V Donaworth sva poskušala parkirat, videti je bilo simpatično staro mesto, vendar je bila v mestu huda gužva in sva raje kar nadaljevala. Pot sva nadaljevala do Neuburg am der Donav, kjer sva namerno poiskala kamp, čisto blizu, na drugem bregu Donave, je tudi PZA.

Kamp

Odprla sva
merlot barik
našega
sponzorja:
Vina
Benčina

Pogled na stari del mesta

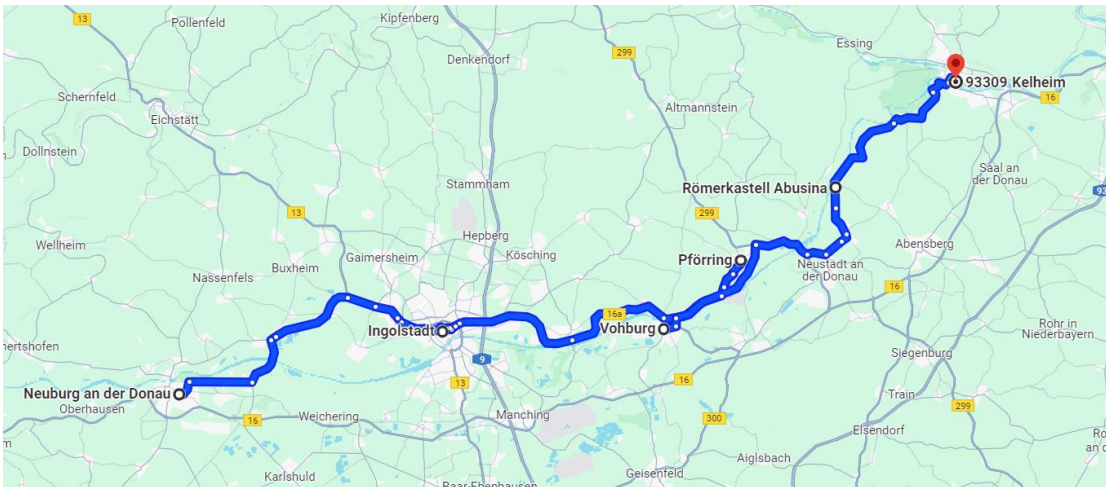
Kamp je na lokaciji 48.740102, 11.187106, je potrebno malo pazit, da ne zgrešiš odcepa, se pa nahaja znotraj nasipa reke ob čolnarskem klubu, ki je očitno tudi lastnik. Kamp nima recepcije, nočitev plačaš kar v restavraciji. Nisem čisto

prepričan, če so vsi plačali... Midva sva: 28€.

Kamp je majhen, na travnati površini, zelo je obiskan s strani kolesarjev, katere sva občudovala, kaj vse vozijo s seboj v dveh torbah 😊.

Ker je kazalo na dež, nisva dajala dol koles, sva pa naredila dva sprehoda po mestu. Stari del je zopet obzidan in na vzpetini, novi del pa spodaj. Ko sva se sprehajala, so ravno imeli eno politično zborovanje. Veliko jih je bilo kar v nošah.

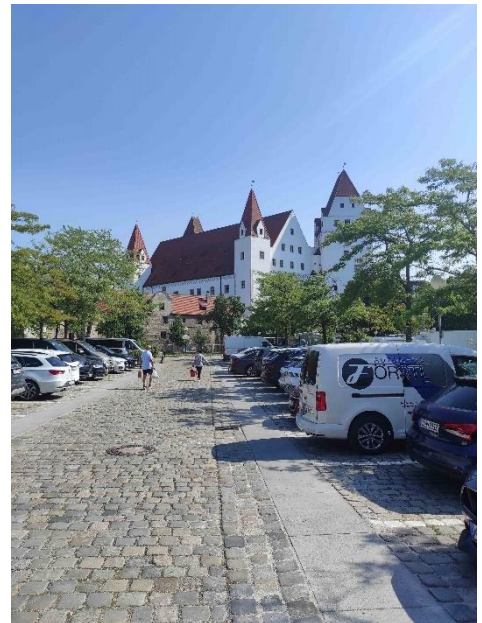
22. julij, Neuburg an der Donau - Kelheim, 88 km

Danes nama je prva postaja Ingolstadt. Parkirava na velikem javnem parkirišču, ker je tudi veliko kombijev (48.763765, 11.431614). To je tik pod trdnjavo in čisto blizu starega dela mesta.

Stari del mesta in pogled na grad

Sprehodiva se po trdnjavi New Castle, kjer imajo tudi Bavarski vojaški muzej. Zanimivo je se bilo sprehajati po prebujajočem mestu, ljudje kofetkajo po barih. Obiščeva eno zelo staro cerkev in zaokroživa proti najinemu parkirišču, ko naletiva na veliko tržnico. Ponudba raznovrstna, od domačih kmetov. Imajo tudi hrano, zato si privoščiva par svetlih klobas v kruhu.

Delček obsežnega parka

Nadaljujemo po levem bregu Donave. Pred mestom Pforring vidimo opozorila o zapori ceste zaradi del, zato sva pred mestom zavila na stransko pot, ki pa naju je pripeljala ravno do zapore. Ko preučujemo nove možnosti poti, se ob nama zaustavi kamper nemške registracije in nama svetuje obvoz. Na koncu naju je kar povabil, da peljeva za njim. Malo

smo se vrnili, prečkali Donavo in nato mu slediva po bolj ali manj vaških cestah, skozi vasi... Končno se zaustavi na večjem parkingu. Pove nam, da sedaj pot smo nadaljujemo, predlaga pa nama, da si tam ogledava še ostanke stare naselbine Römerkastell Abusina – rimske utrdbe. Kasneje na poti pa še Kloster Weltenburg.

Z več takimi utrdbami so Rimljani varovali svoje meje pred »barbari«. Zanimivo. Ob določenih urah je možen tudi voden ogled, menda se vodič obleče v imitacijo oblek iz tistih časov.

Želela sva si ogledati še predlagan samostan, ki leži na velikem ovinku Donave, vendar sva se premislila, ko so naju hoteli sparkirati kar precej daleč proč, je bila tudi precejšna gneča.

Okrog poldne prispeva do mesta Kalheim in se najprej v trgovskem centru založiva s hrano, nato pa poiščevo parkirišče na PZA ob reki. Midva sva parkirala na 48.913503, 11.875973, navadno parkirišče rezervirano za avtodome z možnostjo oskrbe z elektriko na kovančke. Poleg pa je še eden PZA, ki pa ima parcele omejene z živo mejo in je videti kot kamp. Mislim, da sta oba 8,5 €. Razumljivo, da je drugi čisto poln.

Ena družina z malimi otroci je parkirala poleg nas, smo jim posodili elektriko, ker njihova vtičnica ni delovala.

Razlog tukajšnjega postanka je Liberation Hall - Dvorana osvoboditve, ki leži na vzpetini na

Pogled iz PZA

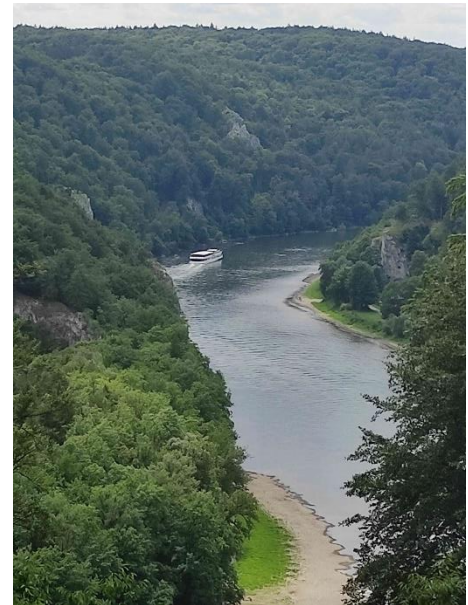
Pogled z vhoda

sotočju Donave in enega plovnega kanala. Že na Googlu je bilo videti impozantno, od blizu pa še veliko bolj. Dostop je možen peš po bližnjici ali okrog po cesti. Midva sva šla s kolesi okrog.

Razgled na Donavo

Pogled znotraj

»Naj Nemci nikoli ne pozabijo, zakaj je bil nujen boj za svobodo in s čim so zmagali«, napis v tleh

To je spomenik zmagovitim bitkam proti Napoleonu v osvobodilnih vojnah v letih 1813–1815, ki ga je naročil kralj Ludvik I., ki ga je začel graditi Friedrich Gärtner, ki je svojo zasnovo zasnoval na osrednjih starodavnih in krščanskih arhitekturnih konceptih, leta 1863 pa ga je po spremembah dokončal Leo von Klenze so bili narejeni po načrtih (Google vse ve!).

Ogromna stavba s številnimi kipi iz marmorja, stebri ....ogromno in lepo. Z vrha je tudi čudovit razgled na mesto in na reko, ki ravno tam naredi nekaj zavojev. Tukaj je reka že dovolj velika za plovbo manjših turističnih ladjic, ki startajo ravno iz Kalheima na dnevne izlete.

Popoldne sva še malo kolesarila po mestu, ki je tudi zanimivo in okolici. V mestu so imeli pod velikim šotorom inštrumentalne nastope mladih godbenikov.

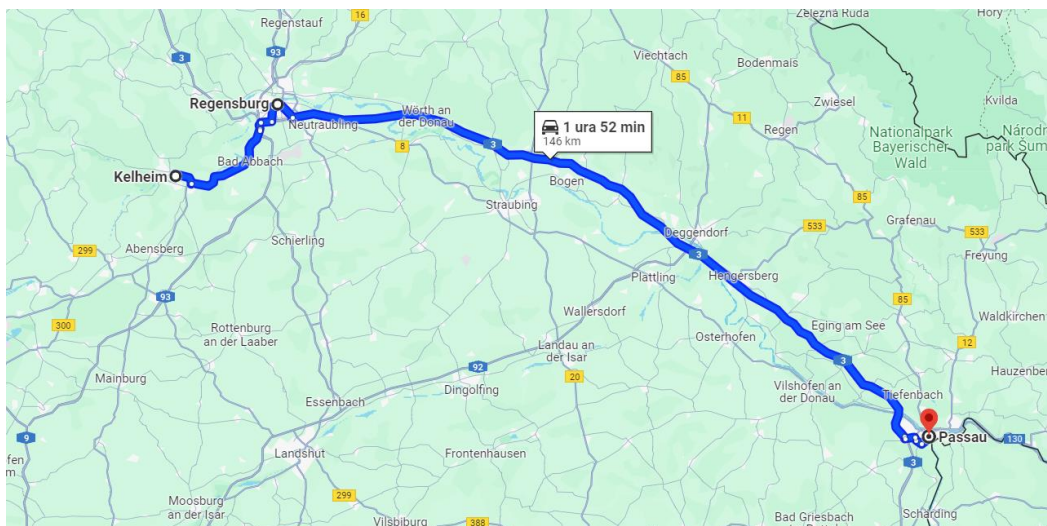

Ob spustu sva na bregu kanala našla rekonstrukcija poznih keltskih mestnih vrat, izvirna okoli 180–40 pr. pr.n.št. Tu naj bi bila keltska naselbina. Lepo pripravljena rekonstrukcija, tudi z razlago na tablah.

Na navadnem parkirišču, poleg PZA, je stal napis, da je od zvečer do naslednje ga dneva popoldne prepovedano parkirat. Zvečer sva že vedela zakaj, so se že začeli zbirati starinarji, da si rezervirajo dobre pozicije.

23. julij, Kelheim - Passau, 146 km

Zjutraj na hitro pogledava ponudbo boljčaka, peljeva ob Donavi mimo Regensburga, kjer sva načrtovala postanek, vendar sva raje pohitela v Passau, kjer sva želela najti prostor v boljšem PZA na 48.578702, 13.473788 in ga tudi našla. V Passau je še eden PZA, vendar bolj kot ne zapuščen, parkirajo avtobusi.

Takoj kolesa dol in greva v mesto. Prometa je veliko, ceste pa stisnjene med pečine in dve reki, vendar za kolesarje lepo poskrbljeno, poti označene, v glavnem ločeno od prometa.

Passau z mostu

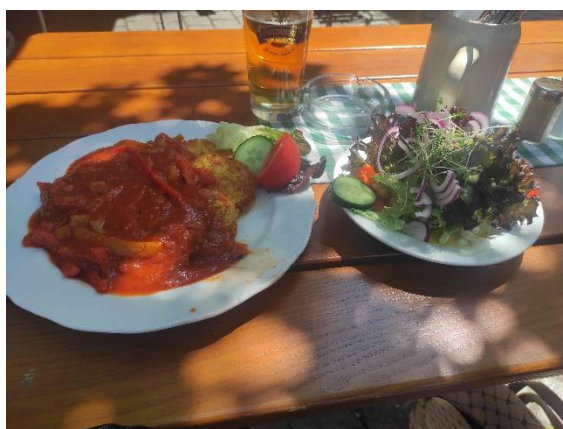
Veste Niederhaus,
nekoč kontrolna
točka

Prečkava Donavo in že sva v starem delu, ki ga malo širše obvoziva gor vodno ob Donavi, nato prečkava eno manjši hribček, v bistvu predmetje Passau in se na drugi strani spustiva do reke Inn, ki z druge strani zaobjema oziroma omejuje mesto. Ob reki Inn je lepo speljana kolesarska pot z urejenimi klopami za postanke. Zanimivo je, da je Donava dokaj bistra reka, proti reki Inn, ki je motna, skoraj blatna, kar se lepo vidi ob sotočju. Pa še to: reka Inn je na videz večja od Donave in bi pričakoval, da se v nadaljevanju reka imenuje po večji ...

Ob sotočju rek je veliko gostinske ponudbe, prijetnih lokalčkov, ki v glavnem strežejo hitro hrano. Midva sva v centru našla eno bolj tradicionalno restavracijo, ki je ponujala »nemško« hrano.

Ogledala sva si tudi katedralo in en samostan na desnem bregu reke Inn.

Popoldne pa sva odkolesarila na Veste Oberhaus, grad na levem bregu Donave, nasproti starega mesta Passau.

Zgrajen je bil leta 1219 in je bil večino časa grad in rezidenca knežjega škofa škofije Passau,

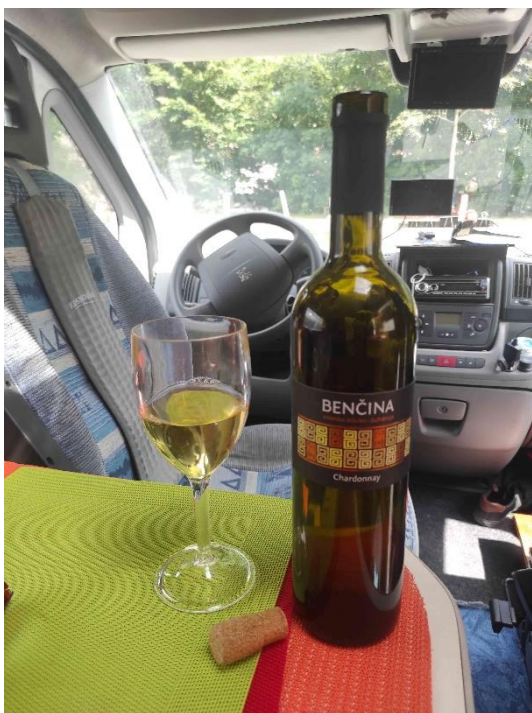
pa tudi Napoleon si ga je prisvojil in bival nekaj časa. Sedaj je tukaj muzej in restavracija. Z obzidja je čudovit razgled na mesto.

Sotočje reke Donave in Inn

Veste Oberhaus

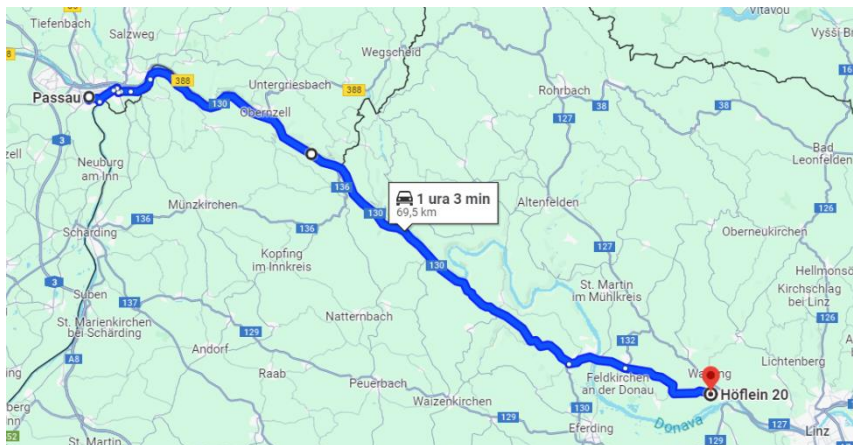

Pozno popoldne odkolesariva še ob manjši rečici Ilz, ki teče ob PZA-ju in je tudi pritok Donave. Ker je rečica čista in bistra, je ob njej veliko kopališč domačinov.

Zvečer pa sva polna prijetnih vtisov odprla šampijona našega sponzorja ...

PZA je bil ves čas poln, občasno so parkirali tudi ob pločniku. Lokacija je odlična, mirna. Aja ima tudi stranišča.

24. julij, Passau – Ottensheim (Linz), 70 km

Zapuščava Nemčijo, sedaj bova malo vozila po Avstriji. Passau je nekako kraj kjer je Donava dovolj velika tudi za tovorni promet.

Pot nadaljujeva po levem bregu Donave do kraja Obernzell, kjer naju garmin napoti na trajekt. Nič nimava proti trajektom, ampak ta je

res majhen, samo za kakšen avto in kolesa, pa še čakati bi ga morala. Odločiva se, da se ne vračava, ampak nadaljujeva, po načelu, da vse poti vodijo v Rim. Nagrajena sva bila s prijetno vožnjo ob Donavi po dokaj ozki cesti. Po kakih desetih kilometrih naletiva na ozko sotesko, cesta pa je speljana čez en hrib in se začetka strmo vzpenja. Prideva na planoto, okrog 800 metrov nadmorske, kjer je tudi še vedno viden mejni prehod z Avstrijo. Tudi spust nazaj do Donave je bil kar strm.

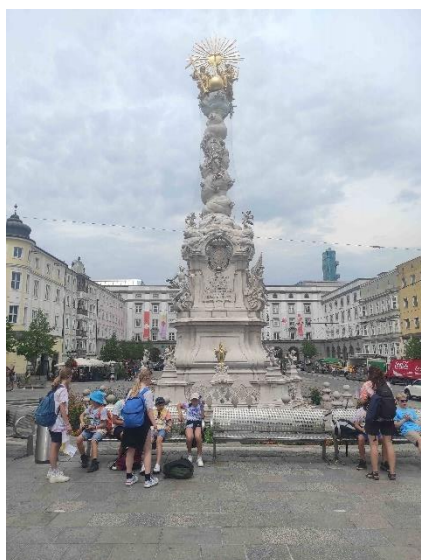

Za obisk Linza za izbrala PZA, 11km pred mestom (Stellplatz Hofmühle, 48.335955, 14.161122). To je stara vaška gostilna, ki nudi tudi možnost kampiranja na makadamskem parkirišču, imajo tudi zunanje in pokrito tenis igrišče. Stranišča, tuši, elektrika za 28 €.

Do Linza je speljana urejena kolesarska pot, ki se vije po dokaj strnjeni dolini med cesto in železnico po levem bregu Donave. Čeprav je kolesarska steza ločena od ceste, je promet (hrup) kar moteč. Blizu Linza vidiva velika gradbišča, nov most, tuneli ...

Prečkava Donavo in že sva v centru mesta. Prvo je na zgodovinskem trgu opazen velik kamniti steber iz 18. stoletja, menda kužno znamenje. Tu je še velika tržnica, mestna hiša, od prometa pa le tramvaji in kolesa. Sprehodiva se po glavni ulici, ogledava katedralo Martina Lutra, Mozartovo hišo (kjer naj bi nekaj časa bival in ustvarjal), do velike katoliške katedrale, ki se ponaša z 135 m visokim zvonikom. Pred katedralo so uredili prostor za poletne koncerte z velikim odrom.

Po priporočilu otrok, sva seveda morala zaključiti obisk mesta s kosilom v Viaponu (njihova zanimivost je, da preproste obroke pripravijo direktno pred teboj, lahko izbiraš sestavine, večinoma gre za testenine, ki jih sami izdelujejo, kar si lahko tudi ogledaš).

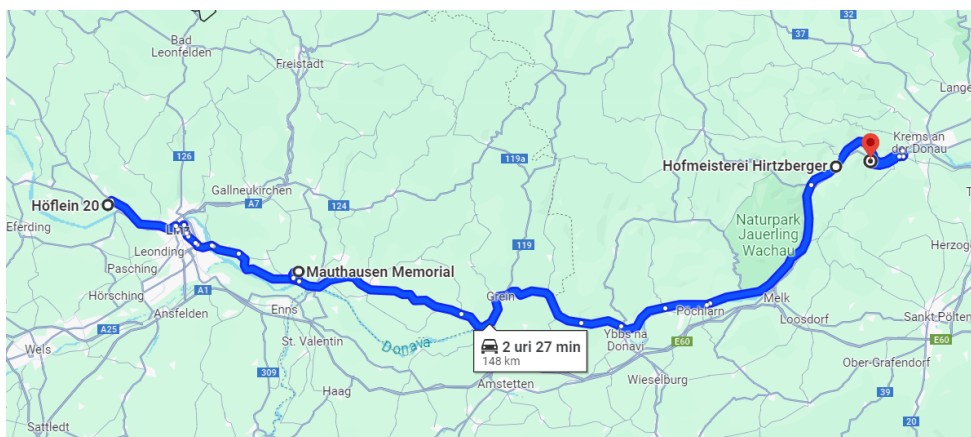
V Linzu je še veliko za si ogledat, ampak vedno je potrebno kaj pustiti za naslednjič. Meni je bila zelo

zanimiva strma železnica, menda pravi inženirski podvig, ki vodi iz Linza do romarske bazilike Gospe sedmerih žalosti na vzpetini na levem bregu Donave. Tisti dan niti ni bilo smiselno se povzpet tja, ker je bolj kazalo na dež.

Tovorni promet po Donavi

25. julij, Ottensheim (Linz) – Krem am dem Donav, 148 km

Zapuščava Linz in slediva Donavi proti vzhodu. Osrednja točka nama je danes obisk spominskega parka Mauthausen. Čeprav menda odsvetujejo take ogled v času dopusta, ker so

preveč morbidni, vseeno nisva mogla mimo.

Naprej pa vožnja skozi Linz, ker imava izključene plačljive ceste, naju garmin vodi skozi industrijski del mesta. Gre za vzhodni del mesta, ki je poln težke industrije, kar nepredstavljivo ob včerajšnjem ogledu lepote in elegance mesta.

Koncentracijsko taborišče Mauthausen je bilo največje nacistično koncentracijsko taborišče na ozemlju Avstrije. Nahajalo se je 20 kilometrov vzhodno od Linza v Mauthausnu in je obstajalo od 8. avgusta 1938 do razpustitve, potem ko so ameriške enote osvobodile njegove jetnike 5. maja 1945. V koncentracijskem taborišču Mauthausen in njegovih podtaboriščih je

bilo zaprtih približno 200.000 ljudi. Od leta 1947 dalje je na mestu nekdanjega koncentracijskega taborišča nastalo spominsko območje Republiki Avstriji, ki je bilo odprto leta 1949 (Google ve vse).

Prispeva dokaj zgodaj (48.256757, 14.500143), vreme pa kot, da hoče še poudariti mračnost ambienta. Pred nedavnim so obnovili parkirišče in na novo uredili vstopni del. Vstopnine ni, lahko pa najameš vodiča, slušalke ali pa samo gradivo. Ob najinem prihodu je bilo le par avtomobilov in avtodomov (očitno so ADji tam prespali), ko sva odhajala pa je bilo parkirišče skoraj polno, veliko tudi avtobusov.

Lepo je predstavljeno dogajanje v taborišču, ki je bilo tudi delovno taborišče, saj so moški delali v bližnjem kamnolomu, v bližini pa so imeli tudi vojaško industrijo, ki je bila v podzemnih

Jugoslovansko in Slovensko obeležje

rovih. Izven taborišča stojijo veliki spomeniki, ki so jih postavile različne države, tudi Jugoslavija. Zanimivo je, da so po razpadu Jugoslavije svoja obeležja postavili še Srbi in Slovenci.

Ogled takih grozodejstev te ne pusti ravnodušnega, vendar, ko sva odhajala je posijalo sonce in svet postane lepši.

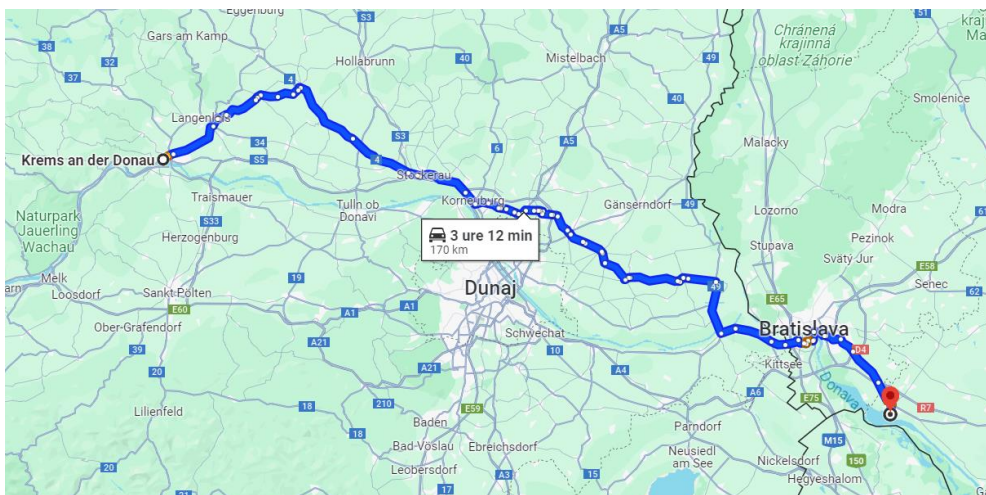
Nadaljnja pot naju vodi po bolj ali manj ozki soteski ob mogočni reki, občudujeva naravo in uživava. Na obeh bregovih so do strmega pobočja številni sadovnjaki (marelice, češnje, orehi, slive) in vinogradi. Prav iz PZA so se lepo videli vinogradi, ki so jih nasadili v strma pobočja, ki so jih uredili tudi s podpornimi zidovi.

PZA v bližini Krem am dem Donav (48.387480, 15.517445) leži na desnem bregu Donave, tik ob obali, je lepo urejen, z vodo in elektriko za 15 €, možnost tudi zunanega tuša.

Ker sva bila še zgodna, sva s kolesi malo kolesarila ob bregu reke. Videla sva zopet številne nasade in vinograde, ki jih obilno namakajo, naselja pa so dodatno protipoplavno urejena. Občudujeva po reki plavajoče velike tovarne splave in pa tudi velike turistične ladjice, ki križarijo po Donavi, kar mora biti tudi zanimivo.

26. julij, Krem am dem Donav – Šamorin (SK), 170 km

Danes narediva malo večji premik, slediva reki. Dunaj sva že obiskala, Bratislava nam ni dišala, zato se premakneva do kraja Šamorin, južno od Bratislave, v PZA (Čelistov 48.013620, 17.309442), tuši, elektrika in voda za 15 €.

Kmalu na poti je soteske konec, pred nama so ogromna polja, ki se vijejo vse do Dunaja. Vse urejeno, bliže Dunaja ogromno rastlinjakov, verjetno oskrba za veliko mesto. Garmin naju lepo vodi po podeželju. Južno od Bratislave prestopiva nevidno mejo, ki pa se kaže na drugačen način, na cestah. Prvo je to, da so slabše ohranjene, pa tudi vozniki se drugače obnašajo 😊.

PZA hitro najdeva, je zelo blizu reke in tudi blizu pokopališča 😊. Ko prispeva je prazen in je malo čudno zgedalo, kasneje se je počasi polnilo, do zvečer je bil skoraj poln.

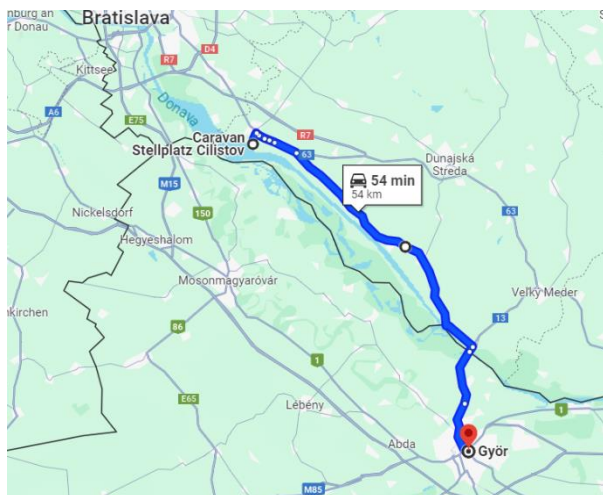
Vzameva kolesi in se malo razgledava. Šamorin ima kar nekaj lokalov in trgovin. Kolesarske steze pa niso več tako urejene, kot sva bila navajena.

Ob reki je tudi hotel s tenis igrišči, midva pa skočiva na nasip in se po njemu lepo v miru voziva. Na tem mestu je Donava zajezena.

Zvečer greva v en lokal naročit pico in ocvrta piščančja bedrca, in ker omogočajo dostavo, naročiva naj pripeljejo v PZA. Očitno je bil šum v komunikaciji, ker sva po eni uri čakanja, še vedno lačna. Pokličem v lokal, pojasnijo, da naju čakajo s hrano ...naročimo dostavo in nato kmalu pripeljejo. Pico so na novo spekli, bedrca pa le pogreli, dobro za le 15 €.

27. julij, Šamorin (SK) - Győr, 54 km

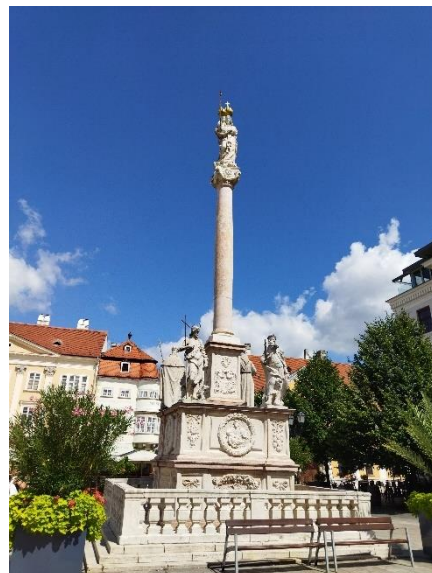
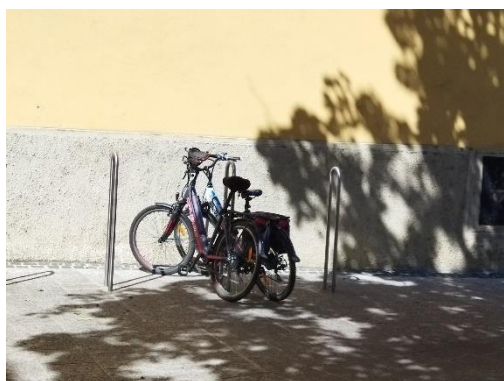
Slediva Donavi naprej, tokrat imava postanek v madžarskem mestu Győr (original ima o dve nadpikici, ne vem če ni bolj slovenski zapis Gyer). Parkirava v mestnem kampu na 47.678580, 17.603631, ki je še iz socialističnih časov, vendar dovolj dober, na obrobju mesta z vso infrastrukturo, za 24 €.

Starejša oskrbnica zna samo madžarsko in malo nemško, si pa zna pomagat z googlovo aplikacijo. V telefon je govorila navodila za kamp v madžarščini. Nato je telefon obrnila proti meni

in mi predvajala prevod v angleščini, super.

Kamp je bolj kot ne prazen, je pa kar velik, popoldne se malo bolj napolni. Midva pa vzameva kolesi in kreneva v center, ki je kakih 6 km stran.

Parkirava ju ob cerkvi, da bo tudi malo božjega varstva, in se sprehodiva po centru mesta, ki je kar živahno, polno turistov in tudi domačinov, v strogem centru je promet omejen. Spustiva do sotočja Donave in Rabe, kjer je tudi mestna katedrala, mogočna. Okrog so samostanske in tudi lepo označena obeležja.

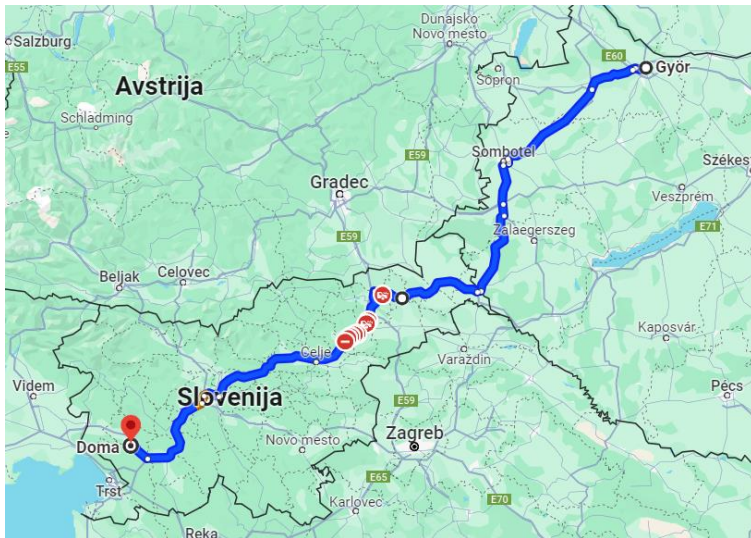

Nekaj utrinkov iz mesta.

Našla sva tudi eno mestno gostilnico, ki je verjetno ponujala dva menuja malice. Sva tudi midva poskusila, dobro. Malo nerodno nama je bilo, saj sva edina pila pivo, ostali le vodo (verjetno so se vračali v službe).

28. julij, Győr do doma, 469 km

Danes, po jutranji kavici, se posloviva od Donave in se vrneva po najkrajši poti domov. Spremljajo naju velika žitna polja.

Pozno popoldne prispeva srečno domov.

Dopust je vedno prekratek in ker je žena še vedno v službi, se je potrebno malo prilagajati. Poleg tega, sva imela »nalogo«, da po potovanju za dva tedna prevzameva varstvo vnučkov. Vseeno sva se v tem času imela lepo, uživala sva v lepotah narave ob Donavi. Verjetno bi se veljalo marsikje več časa zaustaviti, mogoče bi lahko več kolesarila ... Vedno je tako, da pač delamo kompromise med kvantiteto in kvaliteto. Nemčija je zelo prijazna do avtodomarjev in z veliko urejene infrastrukture. Počutila sva se varno, kar je dandanes kar pomembno.

Že petnajst let glavni dopust opišem v potopisu, ki ga objavim v obeh forumih, sedaj tudi na FB avtodomarjev. Pišem ga »staromodno«, na papir, oziroma v pdf, se mi zdi, da je tako lažje brati.

Je pa fejš pisati potopis, res, da je kar nekaj dela, vendar pa ob pisanju ponovno podoživljaš potovanje.

Tekst: Franko

Foto: Boža